

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง ท่องไปทั่วถิ่นไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูปสระ (-ะ) ประสม แต่ออกเสียง อะ
กึ่งเสียง

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่

๑. คำพวกอักษรนำ (ยกเว้น อ นำ และ ห นำ) เช่น

ฉลอง อ่านว่า ฉะ-หลอง

ถลอก อ่านว่า ถะ-หลอก

๒. คำที่พยางค์หน้าออกเสียง ออ เอ โอ เช่น

ทรชน อ่านว่า ทอ-ระ-ชน

เทวดา อ่านว่า เท-วะ-ดา

โทรศัพท์ อ่านว่า โท-ระ-สั๊บ

๓. คำที่ออกเสียง อะ ที่มีตัวสะกด เช่น

สกปรก อ่านว่า สก-กะ-ปรก

กิจการ อ่านว่า กิด-จะ-กาน

จ๊กจั่น อ่านว่า จัก-กะ-จั่น

๔. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น

สกี อ่านว่า สะ-กี

แอสมบี้ อ่านว่า สะ-แตม

หลักการอ่านออกเสียงคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

ชุดที่ ๑ ออกเสียง **อะ** ที่พยางค์หน้าในคำ เช่น

ขนม	อ่านว่า	ชะ-นม
ถนน	อ่านว่า	ชะ-นน
ตลอด	อ่านว่า	ทะ-ลอด
ทลาย	อ่านว่า	ทะ-ลาย
ทหาร	อ่านว่า	ทะ-ห่าน
อธิบาย	อ่านว่า	อะ-ที-บาย
อนามัย	อ่านว่า	อะ-นา-มัย
อร่อย	อ่านว่า	อะ-หระ่อย

ชุดที่ ๒ ออกเสียง **อะ** ที่พยางค์กลางในคำ เช่น

คุณภาพ	อ่านว่า	คุน-นะ-พาบ
จักรยาน	อ่านว่า	จัก-กะ-ยาน
ธนบัตร	อ่านว่า	ทะ-นะ-บั๊ด
ผลิตภัณฑ์	อ่านว่า	ผะ-หลิด-ตะ-พั๊น
วรรณยุกต์	อ่านว่า	วัน-นะ-ยุก
สุขภาพ	อ่านว่า	สุก-ชะ-พาบ